

Bruk av tvangsmidler på hest

Den norske veterinærforening mener:

- I sitt arbeide med hester er veterinæren avhengig av å kunne håndtere hestene på en sikker måte for hesten, veterinæren og medhjelper.
- Det er vesentlig at det under undersøkelse og behandling skapes en profesjonell ramme rundt konsultasjonen. Karenstider, diagnostiske lokalbedøvende teknikker etc. gjør at hesten ikke alltid kan sederes ved konsultasjonen. I disse tilfeller er det aktuelt å benytte tvangsmidler.
- Med tvangsmidler menes hovedsakelig brems på nesen, tvangsboks og sprangsele.
- Oppbinding av bein med tau og reimer bør unngås da det lett skaper redsel og panikk, med påfølgende skader av hesten, og eventuelt personer omkring.
- Enhver håndtering og behandling av hester skal skje på en skånsom og varsom måte til det beste for dyret, behandlende veterinær, assistent og eier.
- Mange prosedyrer kan være ubehagelige for hesten, og kan kreve hjelpemidler for at prosedyren kan utføres effektivt og sikkert.
- Dersom hesten blir urolig, og gjennomføringen av prosedyren medfører risiko for personene omkring kan brems brukes for å gjennomføre handlingen raskt og sikkert. Bremsen virker smertelindrende i seg selv og roer hesten ned. En av årsakene til det er frigjøring av endorfiner som gir en følelse av ro og velvære. Brems bør fortrinnsvis brukes på mulen, og den må brukes korrekt. Bruk av brems andre steder, slik som øret, bør unngås.
- Bruk av brems gjør at tiden man bruker på en prosedyre går ned, og hesten har lavere stressnivå etterpå.
- Sprangsele brukt korrekt er et hjelpemiddel som hindrer spark ved undersøkelse rektalt og vaginalt når tvangsboks ikke er tilgjengelig.
- Sprangsele må settes på skånsomt og korrekt slik at hesten ikke blir redd og får panikk.